

Werna og Einar Gerhardsen

EN HISTORIN OM ETT PAR MENNESKER SOM ARBEIDER
FØR SITT LAND I HARMONISK FÆLLESSKAP

EN STATSMINISTER og vi fore-
stiller oss en mann som nærmest
er saa høgt oppe paa rangstigen
at vi maa søke om audiens for aa
tale med ham. En mann som det
er vanskelig å komme på talefot
med og som man ikke bør si hva
som helst til. Statsministeren om-
gås jo saa mange fine og fyrste-
lige folk at hann må ha et stort
hus eller aller helst et palass fylt
med luksusbøler og kostbarheter.
Og så må han i hvertfall ha sin
egen bil med sjaffør og tjenerne.

Treffer du Einar Gerhardsen
med denne oppfatning så bør du
snarest revidere den. Familien Ger-
hardsen bor i en fem værelses lej-
ghet i et typisk arbeiderstrøk
oppe på Tøyen i Oslo. Einar Ger-
hardsen er selvfølgelig, en meget
opptatt mann, men det er en viss
hektisk rytme i hans arbeidsdag
fra han spaserer nedover til den
store regjeringsbygningen i Oslos
sentrum. Om ettermiddagen vender
han tilbake heim og så er det på
den igjen og da kan det vare en
stund før han atter vender tilbake.

Werna og Einar som de kalles
blandt partifeller er enkle og like-
tulle mennesker som ved sin posi-
sjon i norsk arbeiderørrelse har
flyttet milepeler i sjølv utviklinga.
De representerer de nye og friske
krefter fra folkets midte som sik-
ker seg sin soleklare plass ved kon-
gens rådsbord. Folket sjøl ga dem
sitt svar da de borgelige mannen
seg opp til å danne regjering no
dist høst: Det norske folk valgte
Det norske Arbeiderparti og Einar
Gerhardsen. Arbeiderregjeringen
gir trygghet og visshet for at våre
planer om fortsatt og økt velstand
for folket ville bli gjennomført i
samme takt som hittil. Den demo-
kratiske sosialismen er et ledemo-
tiv i dette. De som enno lever
trangi og på livets skyggeside skal
ha en større del av samfunnskaka.

Karikaturtegnerne har et tak-
nemlig objekt i Einar Gerhardsen.
Få statsmenn i Norge er blitt så
ofte portrettert som ham og ingen
er heller blitt så forskjellig bedømt.
Men en ting kan de ikke ta fra
ham: Hans redelighet og hans ær-
lige vilje til å løse vanskelige opp-
gaver. Få har vel som ham følt
folket på pulsen helt fra den tida
da han ble valgt til Oslo-partiets
sekretær i knivskarp konkurranse
med den senere kommunisten Peder
Furubom. Gerhardsen seiret
med to stemmers overvekt. Det var
under det viktige landsmøtet i 1923
da vi første gang fikk tre arbeider-
partier i landet. Senere finner vi
Einar som Oslo-partiets sekretær,
en nøkkelstilling i norsk arbeider-
ørrelse, og siden som ordfører i
landets hovedstad.

Den trygge og roslige trønderen
Johan Nygårdsvold tok opp Chri-
stoffer Hornsruds arv og blev Nor-
ges annen arbeiderstatsminister.
Først efter krigen, bare med und-
tak av Oscar Torps avløsningstid i
tre år og det vesle mellomspillet
av Højres John Lyng, har Einar
Gerhardsen vært statsminister.

Det har ikke vært så megen drå-
matisk blest om Werna Gerhard-
sen men hun har ikke akkurat vir-
ket i det stille heller. Både »Arbei-
derbladet» og arbeideravisene rundt
i landet forteller oss om alle fru
Wernas foredrag og innsats både
utenfor og innenfor Oslo kommune-
ne- og skolestyres arbeidsområder.
Det er mange som kan berette om
hennes tiltaksevne og arbeidskraft.

Fra år til år har DNA hatt fram-
gang i stømmetall også i 1961. Li-
vet sjøl har vist at regjeringen
politikk har vært sund og riktig.
Einar Gerhardsen har gitt ut en
eneste bok: »Tillitsmannen». Den
har tjent som grunnbok i organisa-

sjonskunnskap for tusener av stu-
denter i vaart land.

Einar og Werna Gerhardsen, to
greie og harmoniske mennesker
bygger opp Folkeheimen Norge
sammen med tusener landsmenn,
som de har gjort det i sin egen
heim.

Fridtjof Diesen.

VILLEIÐING

Harmiligt at siggja, hvussu
»Tingakrossur» hjálpi »Dagblað-
num» at verja virkissan. Harmi-
ligt tá ein minnist »Tingakrossur»
hjá Christin í Geil og seinri, með-
an L. Zachariasen var í vælmaktini.
Men nú er alt viðvent hiá »Krossi»
har hefur hitt svartu afturhaldið
fingið buktina og báðar endarnar.

Fyri stuttum skrivaði »Krossur»
um, hvussu nógv biligari allar vør-
ur kundu fáast, um vit her á landi
fáa eina stóru mylnu at mæla korn
til mjøl. Nú er hetta nakað, sum
vit javnaðarmenn gjøgnum mong
Harrans ár hava talað og skrivað
um. Eisini nevndi »Krossur» um,
hvussu dýrar allar vørur verða av
tá, at tær fara igjøgnum fleiri mill-
ummenn, sum dýrka vørurnar. Alt
hetta samsvarar við javnaðarhugs-
anina. Vit vilja, at landið setir tí-
lika kornmýlnu á stovn, byggir
stóra korngoymslu við nútíðans
hentleikum, so kornið ikki spillist
og við nýmótans lossiamboðum,
so skjótt og billigt verður skipað
upp úr og í skip. Sjálvandi skal so
landið eisini eiga stór ífarniskap
at sigla til útheimin og smærri til
innanoyggjasigling ikki bert við
korn, og mjøl, men við øllum,
sum verður at flyta, ikki minst
flakaflytan til USA og aðrastaðni.

Tá ið tú »Tingakrossur» skriva-
ði um kornmýlnu og goymslu og
um at sleppa frá millummonnum,

so hugaði eg, at L. Zachariasen
andi hevði ment seg aftur í gamla
sjálvstýrisflokkinum; tá eg veit, at
menn kring um landið, sum í 1962
settu kross fyri gamla sjálvstýri,
eru samdir við okkum javnaðar-
monnum í hesum, sum framman-
fyri her er umtalað.

Harfyri frøddist hjarta mitt
stórliga. Eg vónaði, at teir frísinn-
aðu aftur høvdu fingið makina
yvir »Tingakrossi». Men vón mín
brast, tá ið »Krossur» vendi sær
burtur frá javnaðarhugsjónini; og
fór at skriva um monopol, og
gjørdi ósonn og ljót álóp á javn-
aðarflokkin, M. a. segði: »Krossur»
at javnaðarmenn hata allár, sum
eiga pening og jørd, og allar, sum
hava virkir. Ein kann ikki trúgva
at byttlingar skriva »Tingakrossi».
Nei, teir eru ikki byttlingar; men
teir trúgva, at teirra lesarar og
teirra veljarar eru byttir, og at
tað ber til at villleiða slikar bytt-
lingar.

Hvussu ber tað til at siga, at
vit hata ríkmenn, samstundis sum
teir loypa á P. M. Dam, tá hann
vil fáa danskar ríkmenn at seta
stórvirkir á stovn á Drelnesi?
Hvussu ber tað til at siga, at
javnaðarmenn hata jarðeigarar tá
ið vit vilja, at allir neytaeigarar
skulu hava rett til mjólkastudning?
Vit vilja hjálpa øllum, sum grænka
land okkara.

Skrivstovukvinna

kon i maskinskriving, føroyskum og helst eisini stenografi fær
plass á landsskrivstovuni frá 1. januar 1964.

Løn eftir sáttmála.

SKRIVSTOVUSTJÓRIN

FYRSTA FØROYSKA JÓLABLAÐIÐ

JÓLASTJØRNAN

Úrvaldur jólalestur, ið hesir hava skrivað:

J. Weihe, prestur: Inngangur
W. Heinesen: Hamarin — tekn. W. Heinesen
H. M. Eidesgaard: Tvær sagnir
Martin Joensen: Fullan part — tekn. K. Lindenskov
Hanus A. Samuelsen: Hugleiðingar um ættarkanning
Karsten Højdal: Ruth til áminningar (yrking)
J. P. Heinesen: Skipaboð — tekn. Bárður Jacobsen
Hans Dalsgaard: Týddi eftir Dávið Stefánson: »Brennið
tít vitar» (yrking)
Z. Zachariasen: Týddi eftir A. Annals: Kraftin í »Navn-
inum» — tekn. Jóhan Wang
M. S. Viðstein: Við hav og sund og fjørð — tekn.
W. Heinesen
T. N. Djurhuus: Á hundavakt — tekn. Tummas M. Smith
Regin Joensen: Ein dagur inni á Piccadilly Circus

Kápumyndin: Traskurður eftir Zacharias Heinesen

Fæst í øllum bókasalonum

Nýggi Bókhandil

Tórshavn, tlf. 2888.

Øll tey skip, sum komu til land-
að, meðan P. M. Dam sat sum
løgmaður, eru eitt dømi um, at
vit styðja allar og øll virkir á
landi og á sjónum.

Fleiri ferðir nú í heyst hava vit
kravt, at tingið skal koma saman
fyri at hjálpa fiskimonnum, út-
róðramonnum og skipaeigarum.
Men »Krossamen» og allir stuð-
ar landsstýrisins venda tað blinda
eygað og tað deyva oyrað til, með-
an fiskimenn og skipaeigarar nýð-
ast at leggja fisk á goymslu, og
ongin rør út í fleiri bygdam, tí
teir sleppa ikki av við fiskin.

»Tingakrossur» eigir sín stóra
part av skuldini fyri, at alt her í
Føroyum gongur sína skeivu gongd.
Hetta duga teir at siggja, og teir
vita, at fólk sær alt hetta. Harfyri
látast teir, sum um teir vilja hjálpa
fólki at sleppa frá millummonnum
og Gmonnum við at keypa kron í
stórum og seta mylnu at mæla
kornið til mjøl.

Men slíkt er at villleiða fólk, tá

ið onki verður gjørt uttan skrólað
og skrivað í »Tingakrossi».

Tóm orð og pára onki annað.
Villleiðing í »Tingakrossi» eins
og í »Dagblaðnum». Hetta minnir
á orð, ið siga: »Sum teir stóru
ravnarnir gorrá, soleiðis letur eis-
ini ungum teirra.»

J. H. Danbjørg.

Besta gávan
til
FØROYINGIN
Burturi og heima
er ein
FØROYSK BÓK

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

LICITATION

Forsvarets Bygningstjeneste Nordsjællandske Bygningsdistrikt
udbyder herved i offentlig licitation, i forbindelse med opførelse
af en nybygning for Marinestationen i Tórshavn, følgende arbej-
der i samlet entreprise.

Indvendige afløb, vand- og sanitetsinstallationer, varmeanlæg,
ventilationsanlæg og isoleringsarbejder.

Udbudsmaterialet er fremlagt til gennemsyn på distriktets kon-
tor på Marinestationen i Tórshavn og vil mod et depositum på
50 kr. kunne udlånes til tilbudsafgivning.

Licitationen afholdes på distriktets kontor på Marinestationen
i Tórshavn torsdag den 23. januar 1964 kl. 15.00, på hvilket tids-
punkt de indkomne tilbud åbnes i overværelse af de bydende
som måtte være tilstede.

LICITATION

Forsvarets Bygningstjeneste Nordsjællandske Bygningsdistrikt
udbyder herved i offentlig licitation EL-ARBEJDET i forbindel-
se med opførelse af en nybygning for Marinestationen i Tórshavn

Udbudsmaterialet er fremlagt til gennemsyn på distriktets kon-
tor på Marinestationen i Tórshavn og vil mod et depositum på
50 kr. kunne udlånes til tilbudsafgivning.

Licitationen afholdes på distriktets kontor på Marinestationen
i Tórshavn torsdag den 23. januar 1964 kl. 16.00, på hvilket tids-
punkt de indkomne tilbud åbnes i overværelse af de bydende
som måtte være tilstede.

Fólk, sum vilja hava toy vaskað til jólar,
biðjast gera so væl at flýggja okkum tað
innan leygardagin 21. desember.

SNAR-VASK

tlf. 2802 — Bøgata 14.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn